

Læringsstrategi for kompetencecenter for sorg

Indledning

Kompetencecenter for sorg bygger på en grundlæggende forståelse af, at læring er en aktiv proces, og at den lærendes forudsætninger og tidligere erfaringer har betydning for læringen. Der ligger således i denne forståelse, at læring ikke kan påføres udefra, men for at læring kan finde sted, må den lærende – bevidst eller ubevidst – indgå i processen.

Læringen er baseret på transfer, hvor problemstillinger i praksis er en del af den teoretiske formidling, og at teorien anvendes og reflekteres i praksis. Samtidig skal læringen for den enkelte være transformativ, dvs. at der er en sammenhæng mellem læring og forandringer i selvet, identiteten og personligheden.

I vores læringstilgang ligger der en forståelse af, at voksne personer meget ofte skal aflære det lærte, for at kunne lære nyt. Derfor skal ny viden, færdigheder og kompetencer give mening for den lærende og ses i en sammenhæng, for at der sker en forankring i praksis.

Vi opfatter meningskabelse som en proces, som sker i samspil mellem mennesker og omgivelser. Mening er ikke noget, man bare kan kommunikere fra f.eks. underviser til den lærende, og dermed håbe på en forandringsproces i for eksempel den lærendes praksis. Meningen bliver først klar for den lærende, når vedkommende selv er aktiv medskaber af denne i en proces sammen med andre.

På vores uddannelser vil de lærende få tid til diskutere, forklare og fortolke den teori, som de præsenteres for. På den måde kommer de til at arbejde med det øverste niveau i lærings-taksonomien, som stiller mod, at de kan - *anvende, analysere, vurdere*, hvilket afspejler dybdeforståelse.

I forhold til at opnå effekt af uddannelsen eller kurset, bygger vores læringstilgang på en 40-20-40 model, hvor 40 % af indsatsen/energien ved en uddannelse eller et kursus skal fokusere på forberedelsen, 20 % af indsatsen på selve kurset, og 40 % på opfølgning/implementering af det lærte.